

халъ за краката и го извадилъ отвънъ. Дивиятъ бухалъ въ скоро връме се сдружилъ съ питомния и почналъ всѣка нощъ да го храни... Щомъ нѣкой се приближавалъ денъ къмъ питомния бухалъ, дивиятъ, който стоялъ недалеко отъ него въ гората, започвалъ да вика: „буху, буху!“ и замърквалъ само тогава, когато човѣкътъ се отдалечавалъ отъ другаря му.

